

РЕШЕНИЕ

№ 5931

гр. София, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1777** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.211 вр. с чл.200, ал.1, т.15 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на С. М. К., ЕГН [ЕГН] от@@@[жк], [жилищен адрес] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №513-з-183 от 09.01.2023г. на Директора на СДВР, с която му е наложено наказание „Порицание“.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. На първо място –се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, поради нарушаване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 от АПК. Конкретно се сочи, че неправилно е разпоредено от дисциплинарно-наказващия орган да се направи проверка, тъй като същата е по указание на министъра и обхваща 26 служители, които следва да се накажат задължително с оглед личността на спрения за проверка водач С.. Твърди се, че трябва да има заповед, с която се образува дисциплинарна проверка срещу конкретен служител. Недопустимо е проверката да бъде срещу няколко лица, както и съгласно чл.205 от ЗМВР не може да се извършва проверка при съвместна, задружна дейност на няколко служители. Допълва се, че заповедта за образуване на проверката и за налагането на наказанието е издадена от директора на СДВР по чл.204, т.3 от ЗМВР, а не от министъра. Жалбоподателят по съществото оспорва извършеното деяние, тъй като за времето на нощната смяна от 19:30ч. на 03.06.2022 г. до 07:00 часа на 04.06.2022 г. на мл. инспектор В. В. не е изпълнявал служебни задължения на пряко ръководство, като съгласно утвърдения месечен график за работа на 03.06.2022 г. е бил дневна смяна с начало 08:00 часа и

край на смяната 20:00 часа. Прави се позоваване на това, че в ЗМВР има ограничение за шофиране със СУМПС, когато не са издадени от държава-членка вкл. Конфедерация Швейцария, и това ограничение е в срока от 3 месеца а използването им. Съответно във връзка с чл.162, ал.1 от ЗДВП и чл.161, ал.1, т.5 от ЗДВП-свидетелството издадено от Швейцария не се ползва с подобно ограничение. С оглед изложеното и служителите нямат задължението да проверяват по справка АИС „Граничен контрол“ кога лицето е влязло в страната. Също така системата „EUCARIS-RESPER“ позволява да се направи проверка на СУМПС, но издадени в държава –членка като към датата на деянието 23.04.22г. тя не е качена на таблетите на пътните полицаи. Тази справка обаче не обхваща Швейцария. Допълва се, че за периода от 14.02. до 10.06.22г. С. е спиран над 20 пъти и никой от полицаите не се е усъмнил в СУМПС. Твърди се, че обстоятелствата са били интерпретирани неправилно и тенденциозно вкл. оспорената заповед е издадена при несъобразяване с принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.В. по изложените в същата съображения. Посочва, че жалбоподателя е наказан за неизпълнение на служебни задължения, касателно неупражнен контрол върху дейността на негов подчинен служител – младши експерт В. В.. Позовава се на влязло в сила решение на АССГ, което се ползва със сила на присъдено нещо, с което е отменено дисциплинарното наказание на горепосочения служител, тъй като последният не е извършил никакво дисциплинарно нарушение на инструкциите за пътен контрол. Неправилно е наказан по реда на чл. 200, ал. 1 от ЗМВР, като е наказан за неизпълнение на служебни задължения, а в обстоятелствената част е записано, че е наказан не за неупражнен контрол. Претендира разноски. Представя и писмени бележки, в които се позовава на съдебна практика, освен че поддържа вече изложените съображения.

Ответната страна чрез юрк.И. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Представена е писмена защита, в която твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на посочените в същата разпоредби и е мотивирана. Визира, че е доказано неизпълнение на нормите на Инструкцията, която жалбоподателят е бил длъжен да знае. Претендира се юрк. възнаграждение. Прави се възражение по разноските на другата страна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 30.01.2023г. по отношение на връчен акт на 17.01.2023г. /том I/ е в срок, от адресат на акта, засегнат от последния, поради което трябва да се разгледа по съществува й.

В тази връзка съдът установява следните фактически обстоятелства:

Жалбоподателят старши инспектор – началник на 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР и в посоченото си качество на 03.06.2022 г. в 23:05 ч. на бул. Х. Б.“ № 71 в [населено място] младши инспектор В. В. – младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР извършва проверка на Г. С. като водач на л.а. с [рег.номер на МПС] чрез радиостанция за отдалечен достъп /РСОД/, при която служителят не е констатирал извършени нарушения по ЗДВП, доколкото С. е

представил СУМПС, издадено от Конфедерация Швейцария. Същият е с отнето българско СУМПС и е неправопособен водач, която информация е налична в РСОД, поради което в заповедта за наказание е посочено, че това не е констатирано от В., че е загубил правоспособността си по чл.157, ал.4 от ЗДвП и не е възстановил правата си по чл.157, ал.5 от ЗДвП. Видно от Доклад рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022 г. на Дирекция „Инспекторат“ на МВР, че комисията, назначена с МЗ № 8121з-870/07.07.2022 г. е извършила проверка в СДВР и други структури на МВР на правомерността на действията на полицейски служители при извършени проверки, водени преписки и разследвания, свързани с Г. С. – извършител на тежко пътно-транспортно произшествие (ПТП) В ГР.С., [улица]на 05.07.2022 г., вкл. проверка по сигнал вх.№ 489700-5429/11.07.2022 г. на Фондация „Антикорупционен фонд“ за поставяне на Г. С. в привилегировано положение от полиция и прокуратура. Комисията е извършила справки в автоматизираните информационни системи (АИС) на МВР относно въведени данни на Г. С. за извършени му проверки като водач на МПС от 2014 г., вкл. съставени актове за установяване на административни нарушения (АУАН), издадени електронни фишове, водени досъдебни производства. Комисията е констатирала проверки на Г. С. от служители на МВР, при които не са установени административни нарушения и не е взето отношение, които са описани в доклада. В т.2.б. от доклада е описан процесният случай, касаещ извършена проверка на С. от В. В.: на 03.06.2022 г., около 23:05 часа, при който посоченият – младши автоконтрольор от ОПП-СДВР е извършил проверка на Г. С. като водач на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Според комисията, към момента на проверката С. е бил неправоспособен водач, която информация била налична в РСОД. Въпреки това В. не е констатирал, че С. е загубил правоспособност по реда на чл.157, ал.4 от ЗДвП и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 от ЗДвП, поради което към момента на проверката бил неправоспособен водач. Служителят не бил извършил справка в АИС „Граничен контрол“ на лицето, за да установи дали същото е придобило правоспособност в Швейцария, нито е съставил АУАН на водача, с което не е изпълнил изискванията на т.2 от МЗ № 8121з-1229/01.10.2021 г. и задължението си по чл.39, ал.1, т.4 от Инструкция № 8121з-749/2014 г. спрямо водача С. в нарушение на чл.150 от ЗДвП, като С. е допуснат да управлява МПС като неправоспособен водач.

В Доклад рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022 г. (л.171, том №1) на Дирекция „Инспекторат“ на МВР също е посочено, че като български гражданин С. може да притежава СУМПС, издадено в Швейцария, в две хипотези: 1. При подмяна на българско свидетелство в хипотезата на чл.151, ал.9 от ЗДвП или 2. Придобиване на правоспособност в Швейцария. В първата хипотеза, статусът на българското СУМПС в РСОД следвало да е „невалиден“, а не „отнет“. За да е налице втората хипотеза, С. следвало да е променил обичайното си местопребиваване (да е живял повече от 185 дни при последните последователни 12 месеца) на територията на Швейцария, което се проверява чрез справка в АИС „Граничен контрол“. Комисията е достигнала до извод, че служителят не е съставил АУАН на водача и същият е допуснат да управлява МПС като неправоспособен водач в нарушение на чл.150 от ЗДвП. Изложеното е квалифицирано като нарушение на чл.194, ал.2, т.1-2 от ЗМВР, чието установяване е от компетентността на директора на СДВР като ДНО по чл.204, т.3 от ЗМВР.

В докладна записка рег. №4575р-2070 от 03.10.2022 г. (л.231, том №1) на директора на

дирекция „Инспекторат“ – МВР до министъра на вътрешните работи е извършен обстоен анализ на съдържанието на Доклад рег. № 4575р-1768 от 31.08.2022 г. на Дирекция „Инспекторат“ на МВР. Относно действията на полицейски служители, при които не са установени нарушения от страна на С. като проверяван водач и не е взето отношение. Посочено е в документа, че проверяващата комисия не констатира данни за умисъл при осъществяване на неправомерните действия от служителите, като счита, че причините за допуснатите нарушения са недоброто познаване и прилагане на ЗДвП, ЗАНН, подзаконовите нормативни актове и вътрешно-ведомствената нормативна уредба, като с достатъчна степен на категоричност може да се предположи, че допуснатите нарушения са следствие на занижен, на практика липсващ контрол, от страна на съответните ръководители. Касаело се за еднотипни нарушения, допуснати от служители на ОПП – СДВР за сравнително дълъг период от време – повече от шест месеца. Контролът в тези случаи бил реално осъществим – всички данни били въведени в АИС АНД и с минимални усилия от страна на ръководителите можело да се изяснят, както същността на пропуските, така и да се предвидят мерки, чрез които тези пропуски при осъществяване на пътният контрол и правоприлагането да се преустановят и да не се допускат в бъдеще.

В хода на извършената проверка, определена със Заповед № 513з-8231/26.09.2022г., изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022г. и Заповед № 513з-967/09.11.2022г., комисията е снела писмени обяснения и приобщила доказателства, които са обобщени в справка рег. № 513р-113835 от 21.11.2022 г. Видно от Справката на комисията:

Видно от стр. 164, т. 7 от справката, 18.10.2022г. старши инспектор С. К., е запознат със заповедта за извършване на проверка и спрямо него издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР, чл.10 и чл.30, ал.1 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г., Заповед № 513з-8231/26.09.2022г. изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022г. и № 513з-9671/09.11.2022 г, на същия била връчена и поканена № 513р-101335/17.10.2022г. за даване на писмени обяснения - във връзка с извършващата се проверка за даване на писмени обяснения Посочено е, че:

„Към момента на проверките СУМПС на Г. С. е отнето и същият е неправопособен водач на МПС, тази информация била налична в РСОД. Въпреки това служителите констатирали, че С. е загубил придобитата си правоспособност да управлява МПС по реда на чл.157, ал.4 ЗДвП и не е възстановил правата си по реда на чл.157, ал.5 ЗДвП, поради което към момента на проверката се явявал неправоспособен водач на МПС Водачът е представил свидетелство за правоуправление на Конфедерация Швейцария, но служителите не извършват справка в АИС "Граничен контрол" на лицето, с оглед установяване дали е условието за придобиване на правоспособност в тази държава. Служителите не съставят АУАН по отношение на неправоспособността, с което не изпълняват изискванията на т. 2 от МЗ № 8121з-1229/01.10.2021г. и задълженията по чл.39, ал.4, т.1 от Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. спрямо водача Г. С., при което в нарушение чл.150 от ЗДвП, същите допускат да управлява МПС като неправоспособен водач. В горните случаи са налице данни за извършени от служителите нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.т. 1-2от ЗМВР.

Касае се за еднотипни нарушения, допуснати от служители на отдел "Пътна полиция" при СДВР за сравнително дълъг период от време - повече от шест месеца. Контролът в тези случаи е реално осъществим - всички данни са въведени в АИСАНД и с

минимални усилия от страна на ръководителите, могат да се изяснят както същността на пропуските, така и да се предвидят мерки, чрез които тези пропуски при осъществяване на пътния контрол и правоприлагането, да се преустановят и да не се допускат в бъдеще. Такава дейност от ръководните служители обаче не е осъществявана.

За времето от 01.01.2022г. до 10.06.2022г. старши инспектор К. не е предприел действия за извършване на контрол върху дейността на негови подчинени служители, свързана с осигуряване на безопасността на движението и осъществяване на административно-наказателната дейност. По този начин не е изпълнил свои основни служебни задължения, вменени в съответната специфична длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност- "да контролира дейности на групата, свързани с безопасността на движението"и "да оказва помощ и да контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения", вследствие на което е допуснато, при извършени от негови подчинени служители, проверки на Г. С. като водач на МПС, да не се установят неспособността му като водачи да не се предприемат мерки за санкционирането му за това нарушение. "

На 20.10.2022г. жалбоподателят е депозиран писмени обяснения по изложеното в поканата за извършено от него дисциплинарно нарушение, на основание чл.205, ал.4 ,т.5 вр. чл.209, т.2 ЗМВР, е направил в обобщение следните възражения:

Позовал се е на актуалната редакция на чл.7, ал.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г., относима към дата 03.06.2022г., която съдържа общо задължение за началник на сектор контролът на пътното движение, към отдел ПП-СДВР, началниците на групи, осъществяващи контрол на пътното движение към секторите „Пътна полиция“ при ОДМВР и на звената, да отговарят пряко за цялостното състояние на контролът на пътното движение, осъществяван на съответната територия. Въз основа на изричното изброяване на длъжностните лица в посочената разпоредба, е направен извод, че лица заемащи ръководна длъжност "Началник група" в сектор "ОКПД" при ОПП не били посочени, поради което нямало как началник на 02 група към 01 сектор "ОКПД" при ОПП- СДВР да бъде субект на допуснато дисциплинарно нарушение за неупражняване на контрол на подчинените му.

Позовава се на чл.10, ал.3 от Инструкцията за довода, че са възложени конкретни задължения за служителите, заемащи изпълнителски длъжности по чл.143, ал.1, т.6 ЗМВР - полицейски инспектор Пътен контрол да осъществява непосредствено изпълнение на длъжността по контрол на пътното движение, като проверяват ежедневно и на място нарядите. Също и по чл.74, ал.2 от Инструкцията при приключване на смяната старшият на наряда докладва за резултатите от дейността по пътен контрол, като предоставя данните от РСОД или в ежедневния отчет на хартиен носител в случай на липса или повреждане на Р., за което определения служител за инструктаж и отвод проверява отчета на извършената дейност и полага собственоръчно подпис.

Претендирал е, че в случая в съдържанието на предявената му покана на проверяващата комисия, са му предявени действия на полицейски служители, заемащи младши изпълнителски длъжности от различни структурни звена на ОПП-СДВР, различни от личния състав на 02 група Пътен контрол, към 01 сектор ОКПД при ОПП- СДВР, което му преграждало възможността да разбере срещу какви

обстоятелства и факти следва да се защитава.

Жалбоподателят е поддържал в писмените си обяснения, че не е нарушил служебните си задължения, претендирал е задължение на проверяващата комисия по чл.209, т.2 ЗМВР да прекрати образуваната срещу него дисциплинарна проверка., поради липса на дисциплинарно нарушение.

По т. 37от справка №513р-113825/21.11.2022г., комисията е посочила, че К. не е предприел действия за извършване на контрол върху дейността на негови подчинени служители, свързана с осигуряване на безопасността на движението и осъществяване на административно-наказателна дейност, а именно, по отношение на дейността на младши инспектор В. при извършване на горепосочената проверка на Г. С.. Вмененият по силата на специфичната длъжностна характеристика има за цел именно преустановяване на порочни практики и подобряване на работата на подчинените служители. Същият следвало да проявява интерес по отношение дейността на подчинените му служители и да взема отношение, да дава методически указания и да уеднаквява практиката в техните действия.Вмененият контрол в случая има за цел превенция и ограничаване на пропуските и нарушенията в практическата дейност на служителите. Именно той е служителят, който следва да неутрализира разнопосочните действия при изпълнението на служебните задължения и да следи за коректното и законосъобразното изпълнение на служебните задължения и да следи за коректното и законосъобразно изпълнение. Пасивното му поведение в тази насока води до неизпълнение на основни служебни задължения, вменени му в специфичната длъжностна характеристика за заеманата от него длъжност - "да контролира дейности на групата, свързани с безопасността на движението" и "да оказва помощ и контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения", вследствие на което е допуснато, при извършени от подчинени нему служители проверки на Г. С. като водач на МПС, да не установят неспособността му като водач и да не предприемат мерки за санкционирането му за това нарушение. В тази връзка са налице данни за извършено от служителя дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР" неизпълнение на служебни задължения" от ЗМВР, за което съгласно чл.200, ал.1 ,т.11 "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките

ръководители" от ЗМВР, следва да му се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

По т. 37 от същата справка, в частта за предложението на дисциплинарната комисия, на ст. инспектор К. - началник на 02 група "Пътен контрол" към ОПП- СДВР, за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР "неизпълнение на служебни задължения", за което съгласно чл.200, ал.1 ,т.11 "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" от ЗМВР, да се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

В обжалваната заповед органът се е позовал на установеното със Справка № 513з-113835/21.11.2022г. по описа на СДВР и материалите от извършената проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР, образувана със Заповед № 513з-8231/26.09.2022г. изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022г., на същия била връчена и покана № 513р-101332/17.10.2022г. срещу жалбоподателя.

Позовал се е на доклад № 4575р-176/31.08.2022г. (л.171 том I) по описа на Дирекция Инспекторат, в който се съдържали предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателя Г. Н. Х.. В заповедта за образуване на проверката поведението му било и квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР" неизпълнение на служебни задължения от ЗМВР.

Органът е приел, че проверяващата комисия е установила правилно фактическата обстановка, като се е позовал на данните в справката на комисията за извършена проверка на 03.06.2022г. в 23:05ч. от мл. автоконтрольор В. от отдел ПП - СДВР на Г. С., като е възпроизвел фактите по справката за проверката.

Органът е обсъдил депозираното писмено сведение и писмени обяснения от дата 20.10.2022г., които са обсъдени подробно в мотивите на заповедта, но е посочил, че те не съдържат факти, различни от събраните вече в хода на дисциплинарното производство, не били изложени конкретни аргументи и доводи, които да го оправдаят за извършеното нарушение. Формиран е извод, че разпоредбите от Инструкцията, на които жалбоподателят се е позовал, не изключвали неговата отговорност и задължение да упражнява контрол над подчинените си. Основанието за

реализиране на отговорността му е виновно неизпълнение на служебни задължения. Органът наред с това е обсъдил, че жалбоподателят се е запознал със справката на дисциплинарната комисия, взел е предвид изложеното в кадрова справка за него, наградите му - 8 пъти с "Писмена похвала" като не са му налагани дисциплинарни наказания. Ответникът също е посочил, че е взел предвид обстоятелствата, при които е извършено нарушението от страна на жалбоподателя - по време на служба, както и формата на вината - деянието е виновно при форма на вината небрежност - не е изпълнил служебните си задължения регламентирани в специфична длъжностна характеристика - №4332р-14274/24.07.2015г., също и цялостното му поведение, и като е приел за безспорно установено, че старши инспектор С. М. К. - началник на 02 група Пътен контрол в 01 сектор Организация и контрол на пътното движение към отдел Пътна полиция на СДВР, като не е изпълнил задължението си, регламентирано в длъжностна характеристика за заеманата длъжност 4332р-14274/24.07.2015г., с която бил запознат видно от протокол от 28.02.2015г., не е упражнил контрол на подчинен служител, което представлява нарушение на служебната дисциплина - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР "неизпълнение на служебни задължения" от ЗМВР, произтичащи длъжностната характеристика, за което съгласно чл.200, ал.1, т.6 ЗМВР - за "неупражнен контрол на подчинени", се налага дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца. В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО от оспорвания са представени писмени доказателства - писмен отговор от същия ответник по адм. дело № 1978/20г., 69-ти състав, от който се установява, че към 2022 г. служители от отдел „ПП“ не са имали инсталирана в таблетите програмата „Еукарис распер“, за да могат да извършат проверката. Проведен е и разпит на свидетеля П., които съдът напълно кредитира (л.32). от свидетелските му показания се установява, че работи в ОПП – СДВР, началник на дежурната в [населено място] и се познава с жалбоподателя К.. Обяснява, че наложеното наказание на жалбоподателя е по идея на Министъра на вътрешните работи, защото неговите служители по време на работа са участвали във въпросния случай и затова е наказан. Радиостанция за отдалечен достъп това са таблетите. Те правят справка на компютър, не на радиостанция, а полицаите правят справка на самия таблет. Пояснява, че свидетелство е издадено от

друга държава членка на Европейския съюз, дали е валидно или не, не може да се види на таблета, ако пък е издадено от Швейцария съвсем не може да се види. По – нататък обяснява, че има система - „Респер“, в която по служебна, неофициална информация може да се провери валидността на въпросното свидетелство за държавите членки на ЕС, но те нямат достъп до нея. Това става в работно време чрез ГД, те имат достъп до тази система, извършват проверката и им казват по обратен път дали е валидно или не, но това е само за държави –членки за Европейския съюз. Конфедерация Швейцария не фигурира там и за такъв тип проверки трябва през ГД да се направи писмено запитване, което става за дни. Системата „Еукарис респер“ не е била инсталирана през месец юни 2022г. и до днес не е, освен ГД, никой няма такава система. В системата за АИС Граничен контрол от тези таблети няма пряк достъп. По искане на екипа такава проверка се извършва от дежурния. Посочва, че няма задължително изискване или нормативна наредба, при всяка една проверка, при представено чуждо свидетелство от водач от държава – членка, да се извършва задължително проверка в Граничен контрол. Няма и задължително изискване за проверка на свидетелствата издадени от Конфедерация Швейцария. В Отдел „Пътна полиция“ най-висшият е началникът на отдела, след това заместник - началникът, за отделните сектори има секторен, след това има началници на групи, след началника на групата са инспекторите в групата и последно са самите служители. При започване на работа и при свършване на работа се минава инструктаж, съобразно инструкциите по които работят, който се извършва от предварително определен по график инспектор от съответната група. Този полицейски инспектор е на изпълнителска длъжност. При застъпване на работа инспекторът им прави инструктаж и при приключване на работа, на същия този инспектор се отчитат за дейността си пред него. З., което конкретно отговаря за съставени актове за констатирани нарушения се нарича - Сектор „Административна - наказателна дейност. В заключение обяснява, че ако по някаква причина проверяващите преценят, че се налага последваща проверка при спрян водач с чужда МПС уведомяват в дежурната, като не се свързват с началник на група „Дежурна част“, а с неговите служители. Нарядите докладват на дежурния инспектор, а той на кого докладва не може да кажа.

От ответника е представено заверено копие на Протокол №

я17515/28.07.2015 г. за запознаване със специфичната длъжностна характеристика (л.36) и заверено копие на утвърден график за провеждане на инструктажите и отводите от служителите от 02 група ПК, 01 сектор ОКПД при ОПП – СДВР за месец юни 2022 г., с рег. № 4332р-28931/31.05.2022 г. (л.39).

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

Заповедта е издадена от К. М. на длъжност Директор на СДВР, като видно от удостоверение рег.№513р-15520 от 09.02.2023г. на СДВР отдел „Човешки ресурси“ същият заема длъжността от 20.07.21г. до момента. С оглед изложеното и видно от чл.204, т.3 от ЗМВР се касае за компетентен орган.

Процесната заповед е обективизирана в изискуемата съгласно чл.204 от ЗМВР писмена форма. В нея са индивидуализирани извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които се твърди и се приема, че е извършено дисциплинарното нарушение и е посочена правната му квалификация. Формално е изпълнено и изискването за излагане на мотиви. Посочен е срокът за обжалване и пред кой орган.

Проверката по случая е назначена след постъпването на данни за евентуално извършени нарушения от служители на СДВР със заповед на директора на СДВР, с която е определен състава на комисията и срока на завършването ѝ.

Констатациите на комисията са обективизирани в нарочна справка и е предложено на дисциплинарна наказващият орган да наложи на жалбоподателя дисциплинарно наказание порицание.

СЪДЪТ констатира, че оспорената заповед е материално незаконосъобразна поради следното:

Видно от длъжностната характеристика № 4332р-14274/24.07.2015 г. на жалбоподателя (л.1175, том IV), по т.II Основни длъжностни права и задължения: първото посочено задължение касае осъществяване на контрола на пътното движение:

"Организира, възлага, контролира и пряко участва в дейността на групата относно осъществяване на контрол на пътното движение, установяване на извършители на нарушения, опазване на обществения ред и оказване на противодействие на престъпността, като се основава на нормативната, уредба, регламентираща дейността, други нормативни документи, касаещи пътния контрол и организацията на движението, заповеди и разпореждания, възложени му от ръководството на отдела, зам-директор и директор на СДВР. "

Следва обаче да се констатира, че в длъжностната характеристика на жалбоподателя, не са изрично разписани задължения, така както са цитирани в оспорената заповед - на стр. 2 от нея, а именно: "да контролира дейности на групата свързани с безопасността на движението" и "да оказва помощ и контролира прилагане на АНД на групата в предвидените от закона случаи, при установяване на административни нарушения". Така посочената абривиатурата „АНД“ не се съдържа в част II. "Основни длъжностни права и задължения" от длъжностната характеристика на началник група в група 01/02 "Пътен контрол" при 01 сектор) "Организация и контрол на пътното движение" към Отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи (л. 1174) от делото.

Следователно, на жалбоподателя е вменено неизпълнение на задължения, които не се съдържат в длъжностната му характеристика. Видно от мотивите на оспорената заповед, акцентът е върху административно-наказателната дейност - " в нарушение на чл.150 от ЗДВП, същият е допуснат да управлява МПС като неспособен водач".

По отношение на второто основание, че не е изпълнено задължението за извършване на проверки за валидност на СУМПС, като е посочено, че не са предприети никакви действия и не са извършени съответните справки, съдът разпита по делото свидетелят Н. П., който заяви, че полицейски инспектори като К., нямат достъп до системата на Граничен контрол. Пояснява, че свидетелство е издадено от друга държава членка на Европейския съюз, дали е валидно или не, не може да се види на таблета, ако пък е издадено от Швейцария съвсем не може да се види. По – нататък обяснява, че има система - „Респер“, в която по служебна, неофициална информация може да се провери валидността на въпросното свидетелство за държавите членки на ЕС, но те нямат достъп до нея. Това става в работно време чрез ГД, те имат достъп до тази система, извършват проверката и им казват по обратен път дали е валидно или не, но това е само за държави –членки за Европейския съюз. Конфедерация Швейцария не фигурира там и за такъв тип проверки трябва през ГД да се направи писмено запитване, което става за дни. Системата „Еукарис респер“ не е била инсталирана през месец юни 2022г. и до днес не е, освен ГД, никой няма такава система. В системата за АИС Граничен контрол от тези таблети няма пряк достъп. По искане на екипа такава

проверка се извършва от дежурния. Посочва, че няма задължително изискване или нормативна наредба, при всяка една проверка, при представено чуждо свидетелство от водач от държава – членка, да се извършва задължително проверка в Граничен контрол. Няма и задължително изискване за проверка на свидетелствата издадени от Конфедерация Швейцария. В Отдел „Пътна полиция“ най-висшият е началникът на отдела, след това заместник - началникът, за отделните сектори има секторен, след това има началници на групи, след началника на групата са инспекторите в групата и последно са самите служители. При започване на работа и при свършване на работа се минава инструктаж, съобразно инструкциите по които работят, който се извършва от предварително определен по график инспектор от съответната група. Този полицейски инспектор е на изпълнителска длъжност. При застъпване на работа инспекторът им прави инструктаж и при приключване на работа, на същия този инспектор се отчитат за дейността си пред него. З., което конкретно отговаря за съставени актове за констатирани нарушения се нарича - Сектор „Административна - наказателна дейност. Свидетелят посочи, че ако по някаква причина проверяващите преценят, че се налага последваща проверка при спрян водач с чужда МПС уведомяват в дежурната, като не се свързват с началник на група „Дежурна част“, а с неговите служители. Нарядите докладват на дежурния инспектор, а той на кого докладва не може да кажа.

Видно е, че с процесната заповед е ангажирана отговорността на жалбоподателя за неизвършване на проверки в пълнота при контролна дейност по безопасността на движението, но не по принцип, а за конкретна полицейска проверка и за конкретно лице. Не е спорно по делото, че на дата 03.06.2022г., жалбоподателят не е имал качеството на дежурен служител по графика за дежурство на ръководния състав на ОПП – СДВР. С оспорената заповед не е вменена отговорност за негови лични действия или бездействия, доколкото в служебното си качество жалбоподателят не е могъл да отговаря за дейността на дежурния наряд на дата 03.06.2022г., нито за конкретната проверка на Г. С., нито за която и да е друга по време на дежурството на В. В.. При посочените обстоятелства е нарушен принципа, че дисциплинарната отговорност е лична, същата следва да бъде ангажирана само за лични действия/бездействия на полицейския служител, поради което е допуснато нарушение на чл.194, ал.4 ЗМВР, съществено

нарушение по чл.146,т.4 АПК, обосноваващо самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

При сравнение на заповед №513-183/09.01.2023 г. и заповед № 513з-153/09.01.2023г. се установява, че при еднаква фактическа обстановка - словесно описание на извършеното при проверката на 03.06.2022г. на С., е прието различие в нарушената разпоредба, но словесното описание на задълженията, които не са изпълнени и дължимото поведение, са еднакви в двете заповеди.

- В. е наказан с идентично дисциплинарно наказание за неизпълнение на негови задължения по чл.62, ал.6 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г.

-жалбоподателят – затова, че В. е нарушил чл.39, ал.4 , т.1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г.

Установено е със сила на присъдено нещо и задължително за настоящия съд, че В. В. не е нарушил нито чл.62, ал. 6 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014г. спрямо водача Г. С. при извършената проверка на 03.06.2022г., като при тази проверка "е изпълнил служебните си задължения, характерни за младши изпълнителска длъжност.", както и, че . от чл.151а от ЗДвП и чл.151, ал.7 от ЗДвП, според който едно и също лице може да притежава само едно СУМПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз, указва на законова празнота, която не може да бъде запълнена по реда на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове. Изводът е, че ЗДвП предоставя възможност на български гражданин да управлява със СУМПС, издадено в Конфедерация Швейцария, независимо от изгубената и невъзстановена правоспособност в България. Също е възприета тезата, че при представено редовно от външна страна СУМПС, издадено от Швейцария, проверяващите служители не са имали основание да извършат допълнителни проверки, а представеното СУМПС от Швейцария е било в срока на валидност по чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Със Заповед № 513з-153/09.0121.2023. на директора на СДВР на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3 вр. чл. 200, ал.1, т.15 ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание"порицание" за срок от 6 месеца, и за допуснато нарушение на чл.62, ал.6 от Инструкция № 8121з-749/2014г., която заповед е отменена с Решение № 4266/27.06.2023г., постановено по адм.д. 2305/2023г. на АССГ. Съдът е приел, че „не може да се вмени във вина на В. и обстоятелството, че не е установил дали СУМПС на Г. С. е отнето, дали същият е правоспособен водач и т.н., след като не е

доказано, че към датата на извършената му проверка, в информационната система на МВР са се съдържали данни за това. Не е доказано, че на младши автоконтрольорите, в частност на В., е осигурена възможност да проверяват дали спрените от тях водачи на МПС имат или не криминалистически регистрации и каква евентуално е връзката между това обстоятелство и проверките по спазване на ЗДвП. Остава неясно защо дисциплинарнонаказващият орган е приел, че за младши инспектор В. е съществувало задължение да извършва справка за задграничните пътувания на спрените водачи, в т.ч. и на С., респ. коя точно законова разпоредба той е нарушил като не е направил такава.“

От изложеното следва, че не е налице неизпълнение на служебни задължения на подчинен служител на жалбоподателя, за които на същият да бъде ангажирана отговорността за неупражнен контрол, поради което е отпаднало и основанието за ангажиране на отговорността за конкретната проверка на 03.06.2022г.

С оспорената заповед не се ангажира отговорност за неупражнен контрол по принцип. На основание постановеното с Решение № 4266/27.06.2023г. по адм.д. 2305/2023г., на АССГ, задължително за настоящия съд, описаното поведение на мл. инспектор В., не съставлява нарушение на негови служебни задължения - не само на чл.62, ал.6 от Инструкцията, при проверката е имал дължимото от закона поведение за заеманата длъжност. При този извод, не може да се приеме, че същите обстоятелства, съставляват нарушение на чл.39, ал.4, т. 1 от Инструкцията. Според тази норма "Контролът на пътното движение представлява подвижен (линеен) и/или стационарен визуален или с помощта на технически средства контрол върху поведението на участниците в движението и на техническото състояние на ППС чрез: 1.установяване на лицата, които нарушават правилата за движение по пътищата, и прилагане на съответните наказания и принудителни административни мерки, предвидени в ЗДвП;"

От подробното описаните действия при конкретната проверка, е видно, че с наличните при проверяващите средства, са извършени дължимите проверки от В.. Следва обаче да се има предвид, че вмененото нарушение на тази разпоредба се отрича и в мотивите на Решение № 4266/27.06.2023г. по адм.д. 2305/2023г., на АССГ относно отговорността на подчинения му полицаи В.. Трябва и допълни и че съставът вече е фирмирал мнение касателно

идентичен случай във връзката с книжката на С. -доколко пътните полицаи могат и са длъжни са установят истинността на свидетелството му за управление - решение по дело №1977/23г. на 47 състав.

Следователно, вмененото на жалбоподателя нарушение на задължения, произтичащи от специфичната му длъжностна характеристика, не се доказва по делото, нито се доказва, същият виновно да е нарушил задълженията си, доколкото дори не е бил запознат в служебното си качество от служителя В. за извършената на 03.06.2022г. от него проверка на С. преди дисциплинарното производство.

Тъй като с личното си поведение в конкретното си служебно качество не е допуснал неизпълнение на негови служебни задължения, респективно такова неизпълнение не съставлява описаното от фактическа страна в мотивите на оспорената заповед, неправилно и в противоречие с целта на закона му е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца. Също не съответства с целта на закона допуснатото нарушение по чл.194, ал.4 ЗМВР.

Що се касае до довода за разминаване между вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение за "неизпълнение на служебни задължения" по чл.194, ал.2,т.2 ЗМВР, и наложеното дисциплинарно наказание по чл. 200,ал.1, т.6 ЗМВР - за неупражняване на контрол над подчинени, то без съмнение органът е имал предвид неизпълнение на служебни задължения, свързани с контрол над подчинени, но е цитирал същите неточно.

По изложените съображения, оспорената заповед е материално-незаконосъобразна и издадена в противоречие с целта на закона - незаконосъобразност по чл.146, т.4 и т.5 АПК, като съдът дължи отмяната ѝ.

С оглед изложеното – по същество се приема от състава, че няма извършено нарушение.

Следователно жалбата е основателна и трябва да се уважи, ведно с последиците- осъждане на ответната страна за разноските по списък на (л.282) от 810лв., които да се платят на жалбоподателя. Не се споделя възражението на ответника, че 800лв. адвокатско възнаграждение е прекомерно, тъй като видно от чл.8, ал.2 т.3 от Наредба №1/2004г. следващото се такова минимално за дела по ЗМВР – е 750лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на С. М. К. ЕГН [ЕГН] от@@11@[жк], [жилищен адрес]
ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №513-з-183 от
09.01.2023г. на Директора на СДВР, с която му е наложено
наказание „Порицание“

ОСЪЖДА СДВР да заплати на С. М. К. ЕГН [ЕГН] от@@15@[жк],
[жилищен адрес] разноси по делото в размер на 810лв.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.211 ЗМВР.

Преписи на страните.

Съдия: